

една часть отъ пѣшиѣ-тъ войскѣ и отъ конница-тъ, Россіяне и Анатолици, за да ги гонятъ.“

963 година. „Като сядя 18 мѣсяца полъ стѣны-ты на града, военачалникъ-тъ, въ мѣсяць Мартъ, направи нападеніе (штурмъ). Всички-ти се спустнахъ на стѣны-ты на града, плькови-ти, Армяне-ти, Россіяне-ти, Славяне-ти (*Σλαβρισανῶν*)*) и Тракыйци-ти, и скоро завладѣхъ града.“

1037 година. Конецъ-тъ на царуваніе-то на Михаила Стратіотика.

„Въ врѣмя-то на възмущеніе-то срѣщу Императора Исаакья Комнина (на Вѣстокъ) зимовахъ два Франкскы плькове**) а единъ Русскы, отъ които много се ст. ахуваше Амбустъ (единъ отъ съумышленници-ты, който се бояше, да не се научають войскы-ты за това възмущеніе, и да го узовяють и да го прѣдадѣтъ на Императора).“

1077 година. Въ царуваніе-то на Михаила Дукъ. „Въ врѣмя-то кога се възмъти Никыфоръ Бріенній, опрѣдѣлихъ ся срѣщу него Генерали-ти, Руселій и Алексій Комнинъ; въ исто-то врѣмя се проводи хъ тамъ (къмъ Аѳиръ) Русскы кораби и пѣшия войскѣ.“

*) Съ това имя ся наричало военно-то поселеніе (или областъ-та) въ Анатолиѣ, което състояше една часть отъ Българе, които не влязохъ въ Опсицианско поселеніе, и една часть отъ Славяне, които ся прѣседихъ тамъ отъ сѣвернѣ Италиѣ, Далмаціѣ и Моревѣ.

**) *Φραγγικῆ*. Франкскы. Да забѣжимъ, че дума-та Франкскы не знаменува тука народност, сир. наричаны-ты сѣще така Франкы. Византійци-ти, отъ врѣмя-то на Карла Великий, Франкыѣ наричяхъ неговъ-тъ монархыѣ, а послѣ и чясти-ты нейны, а жители-ты имъ наричяхъ Франкы. За това и Константинъ Багрянородный Германіѣ и Адриатическѣ Украинѣ (сир. земѣ-тъ на Словене-ты) нарича всегда Франкыѣ, а жители-ты Франкы, спорядъ имя-то на народа, който владѣяше; отъ тука стана, дѣто и Славяне-ти и Нѣмци-ти ся нарекохъ